

AARHUS TEATER PRÆSENTERER

SALAMIMETODEN

LÆS OM:

- *Et 25 års jubilæum på scenen*
- *Kampen mod P-huset*
- *Idéen til stykket*

SALAMIMETODEN

Af **JULIE PETRINE GLARGAARD**

Iscenesættelse

LIV HELM

Scenografi

SIGGI ÓLI PÁLMASSON

Komponist

MATILDE BÖCHER

Lysdesign

KASPER DAUGBERG

Lyddesign

KIM ENGELBREDT

MEDVIRKENDE

Alfred

BUE WANDAHL

Tore

JESPER DUPONT

Aske

ANDERS BRINK MADSEN

Sander

ANDERS BAGGESEN

Viggo

KIM VEISGAARD

Anders Brink Madsen
Kim Veisgaard
Anders Baggesen
Bue Wandahl
Jesper Dupont

Da jeg boede i Aarhus, cyklede jeg hver morgen via Graven til mit kontor på Aarhus Teater. En morgen hang der et bredt banner hen over gaden: **"Bevar Latinerkvarteret. Nej til P-huset."**

Det banner satte meget i gang, mest af alt en dyb forundring over forslaget om at bygge et parkeringshus akkurat dér. På det tidspunkt var jeg lige gået i gang med at skrive manuskriptet til det, der blev *Salamimetoden*. Jeg havde allerede fået mit cast af teatret, men var stadig i gang med at afprøve forskellige tematikker. I løbet af eftermiddagen fik denne indledende forargelse over parkeringshuset indarbejdet sig i manuskriptet – for siden at blive hele forestillingens omdrejningspunkt. Forestillingen kom ikke til at handle om dét specifikke parkeringshus i dén specifikke bydel, men derimod om den måde en gruppe mennesker valgte at protestere. At de faktisk tog kampen op - sammen, og at det er så uendelig vigtigt at brænde for noget større og få lov til at sætte en sag eller et andet menneske højere end sig selv. Det er vi faktisk gode til herhjemme; vi vil meget gerne hjælpe andre mennesker. Men findes der fuldkommen uselviske handlinger? Eller ligger der bag enhver næstekærlig handling faktisk en udtalt forventning om gengældelse? *Salamimetoden* handler i høj grad om alt det, vi er villige til at gøre for hinanden - hvis den anden vel at mærke er villig til at gøre lige så meget for os. Titlen henviser til en politisk taktik, hvor man frem for at gennemtrumfe en upopulær beslutning på én gang, gør det skridt for skridt, så modparten næsten ikke bemærker det. Ofte fungerer det ligesådan i parforhold, venskaber og familier - alt er i virkeligheden hele tiden til forhandling: Hvis jeg gør det her for dig, hvad gør du så for mig?

I 2012 var jeg med til at skrive forestillingen *Nekrologer* på Aarhus Teater, der bestod af fem små enaktere. Min enakter handlede om en kræftsyg mand, spillet af Bue Wandahl, der i håbløs vrede og dødsangst forfattede en liste over, hvorfor det ville være langt mere rimeligt, at det var hans livspartner, spillet af Kim Veisgaard, der skulle dø. Jeg fik lyst til at udforske relationen mellem parret, og jeg fik lyst til at forstørre både den og undersøgelsen af, hvad der sker med kærligheden, når man står i en fuldkommen håbløs situation. Ingen ville forlade en syg partner – men hvad, hvis den syge partner gerne selv vil gå? I *Salamimetoden* bliver kærligheden i høj grad brugt som våben. Her hersker salamtaktikken for alvor.

Salamimetoden er således skrevet med udgangspunkt i Aarhus, mens jeg boede i byen og var ansat som husdramatiker på Aarhus Teater.

Som husdramatiker har jeg både mødt stor tillid fra teatret og haft ro til at fordybe mig i de spørgsmål og tematikker, der interesserede mig mest. Det blev til *Glasbobler* i sidste sæson – og nu til *Salamimetoden*, som i høj grad er blevet til i samarbejde med teatret og spillerne.

Fordi jeg havde min daglige gang på teatret, havde jeg mulighed for at interviewe de fem skuespillere og finde ind til deres unikke stemmer, deres tanker om livet, døden, kirken og kampene. Det er helt uvurderligt at kende de spillere, man skriver til, så godt. Man kan i høj grad gøre brug af deres måde at tale på, deres kropsholdning og deres mimik. Man ved præcis, hvordan de kan levere en bestemt replik. Den langvarige relation til både teatret og teatrets ensemble har givet mig de allerbedste betingelser for at skrive denne forestilling. Jeg har kunnet sparre med stort set alle afdelinger på teatret, og som dramatiker kan man faktisk ikke ønske sig bedre arbejdsbetingelser.

Julie Petrine Glargaard

Anders Brink Madsen
Kim Veisgaard

Anders Brink Madsen
Kim Veisgaard

Anders Brink Madsen

Anders Baggesen

Interview med **Ditte Regitse Vilsgaard**, foregangskvinde i protestgruppen Bevar Latinerkvarteret, og **Søren Bitsch Christensen**, stadsarkivar ved Aarhus Stadsarkiv.
Af dramaturg **Mette Marie Bitsch D'Souza**

Anders Brink Madsen
Anders Baggesen

At kæmpe kræver muskler

"I begyndelsen reagerede jeg primært fordi, jeg fandt ikke ville have sætningsskader i min ejendom. Men hen ad vejen handlede det om langt mere end det. Det handlede om værdier. Værdier for et stort område og for mange mennesker". Svaret falder prompte fra Ditte Regitse Vilsgaard, da jeg spørger ind til hendes engagement i protestgruppen Bevar Latinerkvarteret. Jeg har sat hende og stadsarkivar Søren Bitsch Christensen stævne til en snak om den faktiske sag, der inspirerede dramatiker Julie Petrine Glargaard til at skrive *Salamimetoden*.

I februar 2013 modtog alle beboere i Borggade en pjece fra Aarhus Kommune med information om, at man ønskede en ny lokalplan for området. Planen skulle gøre det muligt at nedrive den gamle maskinmesterskole i Borggade og i stedet opføre et parkeringshus i to etager samt 109 lejligheder og en række erhvervslokaler. Meddelelsen fik straks Ditte Regitse Vilsgaard til tasterne for at forfatte en indsigelse mod projektet. Men det, der startede som en personlig forargelse og indignation, voksede hurtigt til en protest, som kvarteret stod sammen om.

Ditte: Jeg havde lige købt en ejerlejlighed i Borggade, da vi fik tilsendt pjecen fra kommunen. Min første tanke var, om jeg ville kunne sælge min lejlighed igen, hvis jeg var nødsaget til at flytte tilbage til København. Og hvad ville det betyde med trafikken, stemningen og ånden i kvarteret? Jeg erfarede ret hurtigt, at mange af mine naboer havde det på samme måde, så vi samlede os, afholdt møder og diskuterede, hvad der skulle være vores strategi. Vi var nødt til at vælge en primær sag, og her var protesten mod parkeringshuset den strategisk bedste. I virkeligheden syntes jeg, hele planen var noget lort, men der var alt andet lige større opbakning at hente i en protest mod trafik og forurening, end hvis vi eksempelvis fokuserede på, at skyggen i gaden blev større.

Søren: I den kontekst er dette her faktisk en ret spændende sag. Den ligger lige på grænsen mellem to byopfattelser: Er byen et stille sted, hvor man er til fods og flytter sig langsomt? Eller er den et højhastighedssted, hvor man kører hurtigt rundt i bil? I Aarhus har vi både en trafikhandlingsplan, en cykelplan og en fortætningsplan. Planerne er ikke nødvendigvis afstemt, så man kan altid finde en plan, som taler for det, man forsøger at fremme.

Ditte: Vi beboere ville bare ikke lade vores bydel blive et højhastighedssted med storbybyggeri. Men trods vores indledende indsigelser i den første høringsperiode gik lokalplanen igennem. Og så gik det stærkt i vores protestgruppe, for vi

syntes ikke, kommunen havde inddraget os borgere undervejs i processen. I anden høringsperiode hamrede vi derfor i bordet for at få en ordentlig, positiv dialog i gang med beslutningstagerne. Vi fik fat i pressen, lavede pjecer, arrangerede byvandring, hængte bannere op og holdt individuelle møder med stort set samtlige kommunalpolitikere. I alt var vi en kernegruppe på cirka 20 mennesker, som uddelegerede opgaver, traf beslutninger og sørgede for, at tingene blev gjort. Det lykkedes os at indsamle omkring 5300 underskrifter imod byggeprojektet, og alt i alt har det været utroligt givende at mærke, hvordan folk har taget ansvar for det, der betyder noget for dem.

Søren: Ja, men nogle gange ved man jo ikke, hvad der betyder noget for en, før der kommer en anden og siger: "Synes du ikke, det er et dejligt kvarter, vi har her? Og er du egentlig klar over, hvad der kan ske med det?". Når folk bliver oplyst om, at noget nærtstående er i fare, bliver de vækket. Som jeg ser det, er der to typer sager, der kan engagere folk: Dem, der er tæt på og dem, der har karakter af, at tingene går for stærkt og man ikke bliver lyttet til. Folk engagerer sig som udgangspunkt mest i det, der ligger i deres nærområde og berører dem selv, direkte eller indirekte. Sådan vil det altid være, og det er meget naturligt. Men der er også sager, der ikke umiddelbart berører nogens dagligdag og som alligevel rejser rigtig mange protester. Når man engagerer sig i den slags sager, handler det nok først og fremmest om, at der ikke bliver lyttet til en i byens udvikling. Man efterlyser, at byen tager sig tid og råd til at lade nogle ting stå og synke ind. Omvendt er det jo stort set private pengemænd, der har bygget hele Aarhus, som den ser ud i dag. Så selvfølgelig skal vi anerkende de private investorer, som driver byens udvikling. Og så skal man passe på med at lade sig styre af det her frygtelige begreb, der hedder nostalgi. Man skal ikke fastholde ting af sentimentale årsager.

Ditte: Selvfølgelig skal man ikke lade nostalgien overtage, men jeg er bare på vagt, når der kommer en bygherre, der tydeligvis er ude efter profit og tilsyneladende er ligeglad med alle andre værdier. Så er det, jeg ryger op af stolen. Efter alle vores protester i anden høringsperiode endte det faktisk med, at der ikke kom flertal for ændringen af lokalplanen i byrådet. Tegningerne skulle gå om, og det var jo en kæmpe sejr for os i første omgang. Men i virkeligheden er jeg bange for, at vi har været brikker i et længere strategisk spil, hvor man nu kan sige, at vi er blevet lyttet til. Der er fjernet 60 parkeringspladser af de 160 planlagte, men til gengæld har man tilføjet en ekstra etage til studieboliger. Der er altså skåret ned på parkeringshuset, men til gengæld får vi noget andet, vi heller ikke vil have. Jeg føler ikke, vi reelt har fået noget ud af protesterne og det store arbejde, vi har lagt i det.

Søren: Men dertil skal det siges, at der rent faktisk er en del beslutninger, der bliver omgjort. Det drejer sig primært om sager, hvor man har gentænkt beslutningsprocesserne og inddraget borgerne på nye måder. Så der er bestemt eksempler på, at det nytter noget, og at der bliver lyttet. Men der er jo rigtig mange byggesager og derfor også rigtig mange sager, hvor protesterne bare falder til jorden. Hvor der ikke er styrke nok i protestbølgen. Hvis der ikke er det, så vælter den ikke noget. Det er ikke sådan, at politikerne siger: "Hold da fast! Der rejste sig en storm af protester. Vi må hellere lytte med det samme." Det gør man ikke. Man mærker efter, hvor mange muskler, der er i dem. Og hvis det så viser sig, at folk giver op, fordi de ikke har kræfterne til det, så påvirker man ikke noget.

Ditte: Jeg synes faktisk, vi havde rigtig mange kræfter, men det er bare så utroligt svært at beholde luften i ballonen, når processen er så lang. Der var ikke så mange, som lagde lige så mange kræfter i det, som jeg gjorde. Folk har jo deres at se til. Hvis man kan sende aben videre til sidemandens skulder, så gør man helst det. Og den abe sad bare meget hos mig. Men jeg havde også energien til det, så det var naturligt nok. Langt hen ad vejen var det jo også en spændende proces. Jeg kan rigtig godt lide at netværke, ringe op til mennesker, snakke med mennesker. Og her var der virkelig noget at snakke om. Men det var også en lang og uigennemsigtig proces, som jeg brugte al min tid på igennem et halvt år. Og så er det virkelig frustrerende at ende ud med et nederlag pakket ind i en sejr.

Bue Wandahl
Jesper Dupont
Anders Baggesen
Anders Brink Madsen

Anders Brink Madsen
Anders Baggesen

Jesper Dupont
Anders Baggesen

“
*Med
alderen
bliver jeg
mere og
mere
følsom*
”

Jesper Dupont

Bue Wandahl
Jesper Dupont

25 års jubilaren Bue Wandahl spiller Alfred i *Salamimetoden*. Et stykke om kærlighedens kraft, kampen mod et parkeringshus og livet, der bliver mere intenst, når døden banker på.

Af Michael Holbek

Alfred er en sirlig mand. Sådan en, der gerne retter på sofapuderne eller sin kærestes tøj.

"Jeg har aldrig elsket nogen, som jeg elsker dig," siger han til sin kæreste Tore.

Alfred er et godt og kærligt menneske, han trives med orden og kan bedst lide, når tingene er, som de plejer. Derfor bliver han også stærkt udfordret, da Tore får sygdommen ALS – en meget aggressiv form for sklerose, hvor centralnervesystemet forfalder med ekspresfart, og de fleste dør inden for 5 år.

Bue Wandahl spiller Alfred, og han forklarer:

"Tore forandrer sig i kraft af sygdommen, og Alfred må acceptere, at intet længere kan være, som det var. I stykket har Alfred flere kærligheds-erklæringer til Tore, en slags kærlighedsmonologer. For mig er det uvant at sige sådan til en mand, men det at elske og blive elsket af et andet menneske er jo noget almengyldigt. Det er et mirakel, og der er en næsten bibelsk højtidelighed over det, som rammer mig i mit eget følelsesliv."

Tore får til gengæld et stort behov for at bruge energi på noget, som er uden for ham selv. Han kaster sig ind i kampen imod et parkeringshus. Og dette med at kæmpe for en sag er også et tema i *Salamimetoden*.

CODE IDEER KAN KOMME OM NATTEN

Arbejdet med stykket har budt på en del research. Sammen med holdet har Bue Wandahl f.eks. mødt en kvinde, som midt i en personlig krise fandt kræfter til at kæmpe imod et parkeringshus i Aarhus Midtby. Snakket med stadsarkivaren i Aarhus om, hvordan det politiske system fungerer, når man gerne vil have noget igennem. Og talt med hustruen til en mand, som døde i løbet af to år af den frygtede ALS-sygdom.

Dertil kommer selvfølgelig, at Bue Wandahl igennem en længere periode har arbejdet med

karakteren Alfred. For selv om Wandahl holder fri og lukker sin hoveddør, når han kommer hjem fra teatret, er døren til hans bevidsthed altid åben. "Jeg tænker meget på detaljer, som jeg kan forbedre eller justere. Skal jeg bevæge mig på en anden måde? Kan jeg forskyde noget, så det bliver bedre? Skægge ideer eller sceniske løsninger kan tit komme, når jeg ikke tænker over det. De kan komme om natten eller over morgenkaffen. Det her med at finpudse indtil det sidste har jeg indpodet i min krop," siger Bue Wandahl, der i år har 25 års jubilæum som skuespiller.

EN FØLELSE AF STØRRE INTENSITET

Han er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1990 og var en del af Aarhus Teaters ensemble frem til 2001. Efter nogle år på Aalborg Teater vendte han i 2010 tilbage til Aarhus Teater og blev atter en del af det faste ensemble.

Bue Wandahl mener selv, at rutinen og erfaringen giver ham en ro i arbejdet. Og han er bevidst om, at han arbejder anderledes i forhold til tidligere i sin karriere.

"Jeg doserer mine kræfter på en anden måde. Ikke sådan forstået, at erfaringen er en sovepude, slet ikke. Men jeg har levet et liv og set mine børn vokse op, og det har givet mig flere farver på paletten i mit skuespil. Med alderen bliver jeg også mere og mere følsom. Der er kortere vej til gråden, og det er en følsomhed, jeg kan bruge i mit arbejde," siger Bue Wandahl, der er 51 år.

"Jeg synes, jeg nu går på scenen med en følelse af større intensitet, fordi livet med alderen er blevet mere intenst. Jeg vælger i højere grad de vigtige ting til og de mindre vigtige fra. Derfor forstår jeg også både Alfred og Tore i *Salamimetoden*. De har begge noget vigtigt, der skal nås, mens tid er," siger Bue Wandahl.

Jesper Dupont
Kim Veisgaard

JULIE PETRINE GLARGAARD

Dramatiker

Uddannet fra Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater i 2013. Samme år blev hun udnævnt som husdramatiker på Aarhus Teater. Forinden har hun læst Teologi og Dansk ved Københavns Universitet. Hun har til Aarhus Teater skrevet bl.a. *Til afsked. Døden, om du vil* - en del af forestillingen *Nekrologer*, der spillede på Aarhus Teater i 2012. *Glasbobler* fra 2014 var efterfølgende hendes første stykke som husdramatiker. Julie Petrine Glargaard har oversat *Hedda Gabler* og *Der Besuch der Alten Dame* (Besøget på dansk) til Aarhus Teater. Herudover har hun flere gange deltaget i Dramafrontens live-on-location-events.

LIV HELM

Instruktør

Uddannet instruktør fra Den Danske Scenekunstscolei 2015. Hun har et fast samarbejde med komponist Matilde Böcher og lyddesigner Ida Jacobsen om at skabe moderne lyd- og musikforestillinger. Deres forestilling *Overload* på Odense Teater blev nomineret til Juryens Særpris ved Årets Reumert 2015. Liv Helm er desuden med til at lede scenen HAUT i København. I oktober stod hun i spidsen for Aarhus Teaters outreach projekt *Ud-->Flugtens Lukketid* på ARoS.

SIGGI ÓLI PÁLMASSON

Scenograf

Opindeligt uddannet tømrer/snedker i Island, men blev i 2007 uddannet scenograf fra Statens Teaterskole i København. Sigg stár som scenograf bag en mængde forestillinger, heriblandt *Ritualet* og *Sex.Vold. Blod.Snak* på Teater Får 302, *Othello* på Staatstheater Braunschweig, *Blondinen, brunetten, svinet og sengen* på Teater Grob, *Kvinde kend dit skab* på Bora Bora og *I byernes jungle* på Odense Teater.

Sigg blev i 2010 Reumert-nomineret som bedste scenograf for forestillingerne *Valkyrien* og *Historien om hvordan man slår sin familie ihjel* på Teater Momentum. I 2014 blev han nomineret til den islandske Edda-pris for sin scenografi til filmen *Of Horses and Men*. Sigg er desuden forsanger og guitarist i bandet Croisztans.

Foruden at være husscenograf på Aarhus Teaters Borgerscene, hvor han har skabt de sceniske rammer for forestillingerne *Inde ved siden af*, *Processen* og *Fædre* har han også bragt sine kreative evner til udfoldelse på Aarhus Teaters forestillinger *Det kolde barn*, *Det normale liv* og *Brun mands byrde*.

MATILDE KATINKA BÖCHER

Komponist

Komponist og lydkunstner, uddannet fra Rytmask musikonservatorium og Malmö kunsthakademi. Foruden *Salamimetoden* har hun skrevet musikken til *Overload* på Odense Teater som blev nomineret til Juryens Særpris ved årets Reumert. Matilde har baggrund i den elektroniske undergrund og er aktuel sanger og sangskriver i den elektroniske duo FAE og tidligere sanger og sangskriver i bandet Battlekat. I oktober stod hun sammen med Liv Helm for Aarhus Teaters outreach projekt *Ud-->Flugtens Lukketid* på ARoS.

KASPER DAUGBERG

Lysdesigner

Uddannet fra Statens Scenekunsthskole i 2014. Siden da har han lavet lysdesign til bl.a. *Teater til salg* på Teater Momentum, *Det gør kun ondt en gang* på Republique og *Break on Through* på Københavns Musikteater, de seneste to sæsoner af Hjørring Revyen og senest *Små Forstyrrelser* på Teater Grob.

På Aarhus Teater skabte han lysdesignet til *Nekrologer* i 2012 samt *ON/OFF* og *Hedda Gabler* i foråret 2015. Foruden *Salamimetoden* er han i efteråret 2015 lysdesigner på Aarhus Teaters *På rejse i min krop* og fra december er han at finde på Aalborg Teater.

KIM ENGELBREDT

Lyddesign

Har igennem 35 år som fastansat lyddesigner ved Aarhus Teater stået for over 100 forestillingers lydunivers. Senest *On/Off* og *Frøken Julie*, begge på Scala.

ANDERS BAGGESEN

Anders Baggesen er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1980. Han huskes af de fleste fra DR's julekalender *Jul på Slottet* i 1986 og *Jul på Kronborg* i 2001. Han slog igennem i det seriøse rollefag med sin indsats i Lars Noréns *Natten er dagens mor* og *Kaos er nabo til Gud* på Aalborg Teater i 1986. Anders Baggesen har spillet hovedparten af sine roller på Aarhus Teater, dette i vidt forskellige genrer. Det er også blevet til mange roller på andre teatre, bl.a. på Aalborg Teater, Aveny Teatret, Amager-scenen, Det Danske Teater og Det Ny Teater. På Gladsaxe Teater havde han rollen som drengen i *Storhertugindens Afsked* i samspil med Bodil Udsen.

Anders Baggesen modtog i 2005 en Reumert for sin rolle i *Lykke-Per* på Aalborg Teater og blev året efter nomineret for sin rolle i Aarhus Teaters Holberg-forestilling *Melampe*. Vi har også kunnet opleve Anders Baggesen i Aarhus Teaters opsætninger af bl.a. *Tartuffe*, *Mens vi venter på Godot*, *Slottet*, *Idioten*, *Woyzeck*, *Snittet* og i hovedrollen som dragqueen i musicalen *La Cage aux Folles*. I 2014 spillede han med i *Besøget* og *Karlas Kabale*. Senest har man kunnet opleve ham som Dr. Doolittle i *My Fair Lady*. Også her høstede han store roser – og en nominering til en Reumert-pris i kategorien Bedste Mandlige Birolle.

Anders Baggesen har ved siden af sit erhverv som skuespiller haft en aktiv karriere som instruktør på musikforestillinger, bl.a. på Den Jyske Opera, Aarhus Teater, Musikhuset, Aalborg Teater og Vilhelmsborg Festspl. Senest har han spillet med i Line Knutzons *Nøddebo Præstegård* på Nationalmuseet og instrueret Randers Egnsteaters *Vintercabaret*.

Medvirker i denne sæson på

Aarhus Teater i:

Salamimetoden

Familien der kunne tale om alt

Fornuft og følelse

BUE WANDAHL

Bue Wandahl er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1990 og var herefter medlem af Aarhus Teaters ensemble frem til 2001. Fra 2001-2007 var han ansat i ensemblet på Aalborg Teater, og spillede her blandt andet i *The Full Monty*, *Hitler i Albert Speer* og *Salieri i Amadeus*. I foråret 2010 spillede Bue Wandahl fængselspræsten i *Besættelse* på Svalegangen, inden han vendte tilbage til Aarhus Teater i rollen som biskop Edvard i *Fanny og Alexander* i efteråret 2010.

Fra sæson 2011/2012 blev Bue Wandahl igen ansat i Aarhus Teaters faste ensemble og har bl.a. medvirket i Shakespeares *Hamlet* og som pastor Manders i Ibsens *Gengangere*. Derudover har han de seneste år spillet med i bl.a. *Kirsebærhaven*, *La Cage aux Folles*, *Den Gerrige*, *Rosmersholm*, *Brødrene Løvehjerte*, og *Dans under Høstmånen*. I sæsonen 2014/15 kunne man se ham i familieforestillingen *Karlas Kabale*, som Løvborg i Ibsens *Hedda Gabler* og ikke mindst som Professor Higgins i musicalen *My Fair Lady*.

Han medvirkede endvidere i "Teatret"'s Reumertnominerede forestilling *Som i Himlen*, hvor han desuden blev nomineret i kategorien Bedste Mandlige Birolle.

Medvirker i denne sæson på

Aarhus Teater i:

Aftryk

Salamimetoden

Familien der kunne tale om alt

Fornuft og følelse

KIM VEISGAARD

Kim Veisgaard er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 1978. I løbet af sin karriere har han spillet over 100 roller. Størsteparten på Aarhus Teater, hvor han siden 1982 har været en del af teatrets faste ensemble.

Han har på de skrå brædder gjort sig bemærket i bl.a. hovedroller i både klassiske og moderne forestillinger fra Shakespeare over Molière og Ibsen til Beckett - og en perlerække der imellem.

Blandt markante forestillinger skal nævnes rollerne i Asger Bonfils Holberg-iscenesættelser, som også har indbragt ham flere hæderspriser, og en perlerække af roller i teatrets øvrige opsætninger af klassikere. De senere år har man kunnet opleve Kim Veisgaard i forskellige forestillinger som *Mens vi venter på Godot*, *Nekrologer*, Ibsens *Gengangere* og *Rosmersholm*, *Dans under Høstmånen* og *Den Gerrige*. I sidste sæson medvirkede han i *Karlas Kabale*, *Besøget* og *On/Off*.

I 1986 fik Kim Veisgaard sit folkelige gennembrud som Junker Juchs i DR's julekalender *Jul på Slottet*. Siden har han medvirket i flere film og tv-serier, senest i *Krøniken* og *Forbrydelsen*.

Kim Veisgaard blev i 2000 Ridder af Dannebrog, og er foruden flere nomineringer hædret med flotte priser som Bikubens "Det Gule Kort", Erna Hamiltons Legat for Videnskab og Kunst, Lauritzen Prisen og Olaf Ussings Fonds Legat.

Medvirker i denne sæson på

Aarhus Teater i:

Aftryk

Salamimetoden

Fornuft og følelse

JESPER DUPONT

Jesper Dupont er uddannet fra Skuespilerskolen ved Aarhus Teater i 2010, hvor han debuterede i forestillingen *Engel*. I 2012 medvirkede Jesper Dupont i Horváth-forestillingen *Kasimir og Karoline*, en præstation som sammen med en rolle i Svalegangens *Besættelse* indbragte ham en Reumert Talentpris 2012. Samme år stod han side om side med bl.a. Ghita Nørby i forestillingen *Other Desert Cities*. Hans store musikalske talent har man desuden kunnet opleve i flere af Aarhus Teaters store musicals som *Chess*, *Snehvide*, *La Cage aux Folles* og *Les Misérables*. I sæsonen 2014/15 medvirkede Jesper i *Besøget* og *Karlas Kabale* på Aarhus Teater og spillede med i *Indenfor Murene* på Folketeatret. Jesper Dupont har herudover haft roller på Det Kongelige Teater, Odense Internationale Musikteater og Teatret Svalegangen. Jesper Dupont udgav i 2010 sit debutalbum *Fly High* med 13 af sine egne jazznumre.

Jesper Dupont har desuden lagt stemme til diverse tegnefilm, reklamer og tv-programmer.

Medvirker i denne sæson på

Aarhus Teater i:

Frøken Julie

Salamimetoden

Familien der kunne tale om alt

Fornuft og følelse

ANDERS BRINK MADSEN

Anders Brink Madsen har igennem de seneste 15 år medvirket i et utal af film, tv-programmer og teaterforestillinger. På det hvide lærred har man bl.a. kunnet opleve ham i *Krummerne*, *Tarok*, Malmros' *Sorg* og *Glæde* og *Max Pinlig 2*. På tv har han bl.a. medvirket i serierne *Dicte* på TV2 og *Skjulte Spor* på TV3.

Som medlem af ensemblet i Teaterselskabet Von Baden har Anders Brink Madsen siden 2002 medvirket i teatrets samfundsaktuelle og slagkraftige forestillinger, bl.a. i samarbejde med Teater Grob. Heriblandt kan nævnes *Lovens Vogtere*, *Brokenhagen* og *De frivillige*, der i 2013 blev nomineret til Reumert-juryens særpris.

Anders Brink Madsen har også stået på scenen i *Das Unheimliche* på Katapult og på Svalegangen har han siden 2011 medvirket i forestillingerne *Hvid Stolt-hed*, *Dagens Festugesatire*, *Kvinder*, Von Baden-produktionen *Umælende Kræ* og senest i *Inga* og *Lutz* og *Dagens Satire*.

Salamimetoden er Anders Brink Madsens debut på Aarhus Teater.

Anders Baggesen
Anders Brink Madsen

Aarhus Teaters fonde, sponsorer og samarbejdspartnere

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Nykredits Fond
Bikubenfonden
A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney
Møllers Fond til almene Formaal

FORESTILLINGSSPONSOR

CAC Fonden
Vilhelm Kiers Fond

MEDIEPARTNER

Jyllands-Posten

LEVERANDØRSPONSOR

Kvadrat

EVENTPARTNERE

Søren Jensen, Rådgivende Ingeniørfirma
Stibo
Martin Professional
Pedersen & Nielsen

SAMARBEJDSPARTNERE

Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux
AKAPRINT
AURA
Bravida Danmark
C.F. Møller
Danmon Systems Group
Dansk Administrationscenter
Danske Bank
Delacour
El:Con
Enemærke og Petersen
Epinion
EY
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
Jyske Bank
Jørn Moesgård
Malerfirma Dalsgaard & Co.

Mangaard Travel Group
MEYCO
Nordea
Nykredit
PWC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

**Kulturministeriet støtter
Aarhus Teater**

Læs mere på aarhusteater.dk/saerligt-for/sponsorer

SALAMIMETODEN

Af **JULIE PETRINE GLARGAARD**

Iscenesættelse

LIV HELM

Scenografi

SIGGI ÒLI PÁLMASSON

Komponist

MATILDE BÖCHER

Lysdesign

KASPER DAUGBERG

Lyddesign

KIM ENGELBREDT

MEDVIRKENDE

Alfred

BUE WANDAH

Tore

JESPER DUPONT

Aske

ANDERS BRINK MADSEN

Sander

ANDERS BAGGESEN

Viggo

KIM VEISGAARD

AARHUS TEATER

Teaterdirektør

Trine Holm Thomsen

Direktør

Henning Kærsgaard

PRODUKTIONSTEAM

Producent

Ebba Bertelsen

Produktionsleder

Line Bjergø

Dramaturg

Hanne Lund Joensen/

Mette Marie Bitsch D'Souza

Forestillingsleder

Trine Tue

Vocal coach

Louise Thrane

Instruktørassistent

Elise Maria Irgens

Sufflør

Hanne Wolff

Lys- og videoansvarlig

Kresten Bak Østergaard

Lys- og Lydafvikler

Johannes Skjoldborg Ørum-Petersen

Videoredigering

Mikkel Cantzler Christensen

Scenen

Kristian Skov

Malersal

Ruth Grønberg

Smed

Michael Christensen

Snedker

Jesper Rothmann

Rekvisitør

Julia Svenningsen

Skræddersal

Anne Daa

Sminke/mask

Annie Brandt Høyer

Påklæder

Janne Boisen

PR

Morten Daugbjerg

Marketing

Emilie Brøgger Jensen

Tak til

Janek Szatkowski

Programredaktion

Mette Marie Bitsch D'Souza

Emilie Brøgger Jensen

Forestillingsfotos fra prøver

Rumle Skafte

Programlayout

Jørn Moesgård as

Trykkeri

Akaprint

Urpreniere

Aarhus Teater Scala

27. november 2015

Forestillingens varighed

Ca. 90 min. uden pause

Kim Veisgaard
Anders Baggesen
Bue Wandahl
Jesper Dupont
Anders Brink Madsen

